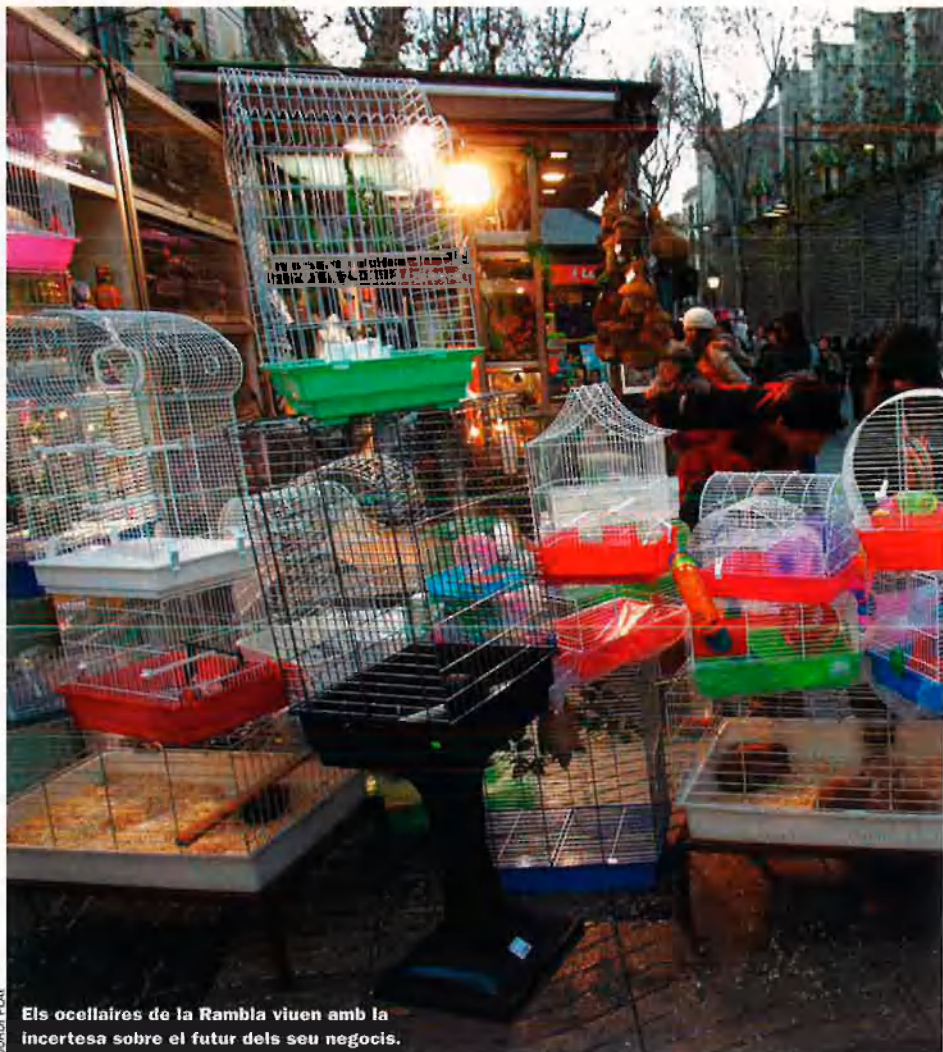

L'incompliment de l'ordenança municipal sobre protecció, tinença i venda d'animals, pot provocar el tancament, al llarg del 2006, dels establiments d'ocellaires situats a la Rambla de Barcelona. Des de final del mes d'octubre el consistori barceloní negocia amb els comerciants una solució per posar fi a la situació d'il·legalitat en què es troben, que passarà per la reconversió o el cessament de la seva activitat.

JORDI PLAN
Els ocellaires de la Rambla viuen amb la incertesa sobre el futur dels seu negocis.

La Rambla dels Ocells s'acaba

La tasca de garantir el benestar dels animals es complica, i molt, quan entra en joc la tradició, quan es posen en dubte els costums d'una comunitat o quan es prenen mesures que afecten la seva identitat. De casos, en trobem a manta arreu del territori. A tall d'exemple i salvant les distàncies, podem fixar-nos en la dificultat per trobar algú a les Terres de l'Ebre que es pronuncii públicament en contra de les celebracions amb bous, i és que aquests actes són l'ànima de la majoria de festes majors. De la mateixa manera, els ocellaires de la Rambla s'han convertit, juntament amb el Mercat de la Boqueria, els floristes i el Liceu, en una marca de personalitat de l'emblemàtic passeig.

Actualment hi ha onze quioscs dedicats a la venda d'animals al tram de la Rambla comprès entre el carrer de Santa Ana i Porta Ferrissa. Ocells, rèptils, amfibis, peixos i rosegadors s'exhibeixen i es venen en aquests establiments de menys de sis metres quadrats, exposats al soroll i al trànsit del centre de la ciutat i a la curiositat dels milers de viants que cada dia recorren el mític carrer.

Fa més de deu anys que l'Associació en Defensa dels Drets dels Animals (ADDA) denuncia aquesta situació, ja que considera que els provoca estrès i patiment, i reclama la substitució d'aquesta activitat comercial per una altra de més respectuosa amb els éssers vius.

Ara el consistori barceloní, que ha de vetllar pel compliment de l'ordenança municipal sobre protecció dels animals, es proposa reconvertir o tancar les parades d'animals al llarg de 2006, tot i les reticències i queixes dels comerciants.

Amb la llei a la mà. A mitjan 2003 La Generalitat de Catalunya va aprovar la nova llei de protecció dels animals, que reconeix la seva sensibilitat psíquica, a més de física, i els atorga els drets propis de la seva condició. D'acord amb aquesta llei l'Ajuntament de Barcelona dissenyà fa dos anys l'ordenança municipal sobre protecció, tinença, i venda d'animals, que compila i amplia, les normes establertes pel consistori fins

La presència de les parades de venda d'animals a la Rambla barcelonina pot acabar-se en breu.

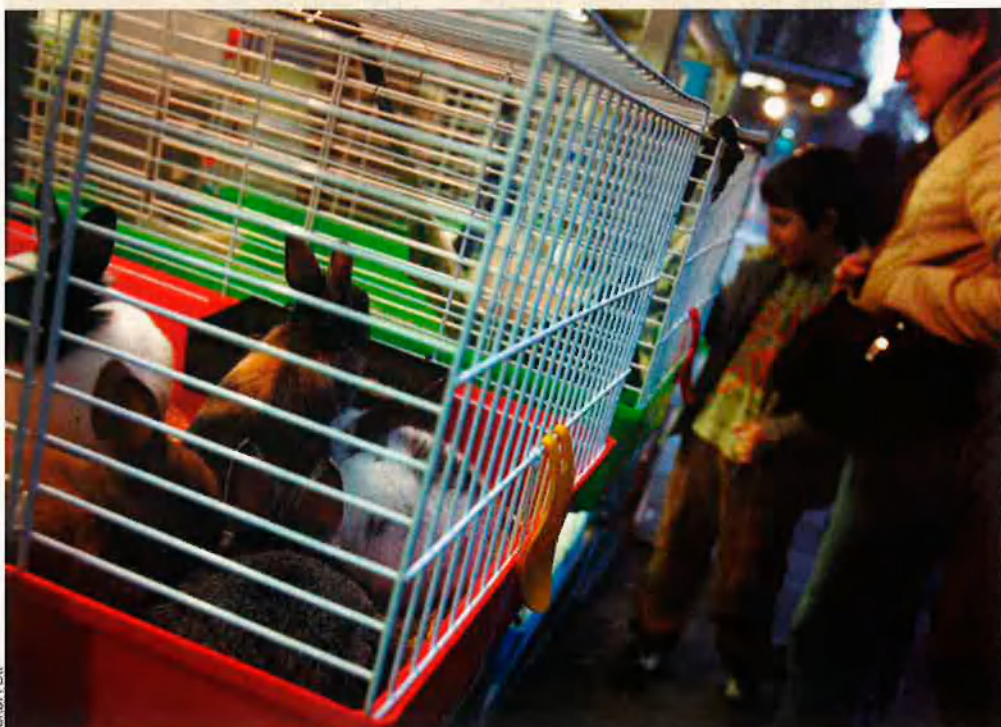
Barcelona en defensa dels drets dels animals

En un temps en què, tot i haver augmentat la sensibilitat dels ciutadans cap al benestar dels animals, encara són comptades les accions per protegir-los, Barcelona és una ciutat pionera en la defensa dels seus drets. El 1998 l'Ajuntament de Barcelona va esdevenir el primer de l'estat espanyol que proclamava una declaració municipal per la defensa dels animals. Entre les normes més recents i debatudes destaca l'ordenança municipal sobre protecció, tinença i venda d'animals, que prohibeix d'exposar-los als aparadors i usar-los en espectacles. Una altra mesura força polèmica va ser la declaració institucional de Barcelona com a ciutat contrària a les curses de braus, l'abril de 2004 i signada per tots els grups municipals excepte el del Partit Popular.

aleshores. El reglament, entre altres limitacions, prohibeix la presència d'animals als aparadors de les botigues especialitzades per tal de fomentar una compra responsable i determina en un mínim de 40 els metres necessaris per a aquests tipus d'establiments. A més, obliga a instal·lar sistemes d'insonorització i a augmentar les dimensions de les gàbies.

Es obvi que els quioscs en discòrdia no acaten aquesta regulació i que tampoc no tenen possibilitats de fer-ho, per això ADDA, amb la llei a la mà, exigeix mesures.

Per tal d'animar l'Ajuntament a prendre alguna determinació al respecte, l'associació va organitzar un concurs d'idees per substituir la venda d'animals per una altra activitat. El projecte guanyador, avalat per l'arquitecte Juli Capella i l'urbanista Oriol Bohigas, es va presentar el passat 26 d'octubre, i tan

JORDI PLAY

sols dos dies després Jordi Torrades, gerent de Mercats de Barcelona admetia la situació d'il·legalitat dels quioscs i la necessitat de reconvertir-los.

Els ocellaires, però, es remeten a una disposició especial que els eximia d'acomplir l'anterior legislació gràcies a un acord a què havien arribat amb l'Institut Municipal de Mercats, amb la condició que renovessin els establiments. Manel Ripoll, president de l'associació de comerciants de la Boqueria, a la qual pertanyen els ocellaires, al·lega que "va ser una renovació obligada que van haver de pagar els botiguers fa tan sols sis anys", i per això ara reclamen l'antic privilegi, que va ser eliminat a final del 2003, quan es van quedar en la situació d'il·legalitat en què es troben avui.

Així, Torrades reconeix que, a causa de la inversió realitzada i del caràcter indefinit de les concessions, l'Ajuntament haurà de compensar econòmicament els botiguers. Aquests, però, no

volen parlar encara d'indemnitzacions, i cerquen una solució que els permeti continuar amb el seu negoci.

El conflicte entre animalistes i comerciants. Els venedors, tot i reconèixer que incompleixen la llei, defensen que els animals es troben en bones condicions i se senten criminalitzats davant les afirmacions dels grups animalistes com ADDA, que no dubta a assegurar que els animals pateixen molt, sobretot al llarg de la nit, quan es queden tancats a l'interior de les parades, a les fosques, exposats al fred i al soroll dels milers de persones que surten de festa per la zona. Carmen Méndez, presidenta de l'associació, assenyala que no pretenen que tanquin les parades, sinó que canviïn d'activitat comercial: "No tenen cap excusa econòmica per deixar de vendre animals, perquè qualsevol comerç que s'instal·li a La Rambla té bones expectatives d'èxit."

L'argument, però, no és econòmic, la llarga tradició ocellaire dels establiments es remunta més enllà dels 150 anys i ha estat la professió d'algunes famílies durant generacions. És el cas de la Mónica Trias, portaveu del col·lectiu: "Jo no vull muntar una botiga d'artesanía —replica amb tristesa en parlar sobre la possible reconversió del seu negoci—; jo sóc ocellaire, i em guanyo la vida molt dignament, és el que he fet sempre." L'ocellaire insisteix a dir que els animals estan ben cuidats i considera que els animalistes estan desinformatos".

El futur de La Rambla. Com la Mónica Trias, la majoria de botiguers no veu amb bons ulls la reconversió dels seus negocis; estan disposats, això sí, a millorar les condicions dels establiments per tal de garantir el benestar dels animals. De totes maneres, encara que el consistori cerca l'acord i el diàleg

La sinya

F. Marc Alvaro

Amb la mà al cor

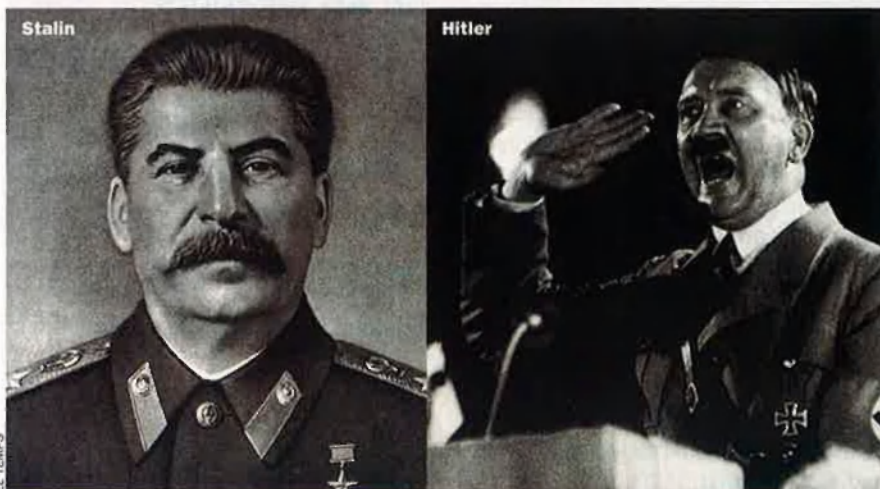
Isabel-Clara Simó ho demana i jo li contesto. No ho demana a ningú en concret, però m'hi apunto, per si, modestament, puc contribuir a esclarir una mica el que pregunta. L'escriptora, en un article recentment publicat a l'*Avui* (10/12/2005), lamenta les crítiques contra el comunisme i fa una crida: "Em podeu dir, amb la mà al cor, que hi ha les mateixes motivacions en l'individu que es fa feixista que en l'individu que es fa comunista? Em podeu dir, amb la mà al cor, que és el mateix Pinochet que Castro? I Franco que Tito? Em podeu dir, amb al mà al cor, que els crims que han fet dirigents comunistes eren tan inevitables, i tan doctrinaris, com els crims racistes del nazisme?" Doncs sí, benvolguda Isabel-Clara, amb la mà al cor (i al cervell i a la pila de documents que ho acrediten), el comunisme és, en essència, el mateix que el feixisme. Són els dos caps del gran monstre totalitari sorgit de les clavegueres del segle XX. El fet que la Unió Soviètica (després de signar amb el Tercer Reich el famós acord Ribbentrop-Molotov) acabés canviant de bàndol i guanyant la guerra contra Hitler al costat de les democràcies (pagant un preu altíssim de morts) no millora la qüestió de fons. Tampoc la millora el fet que els comunistes, a Catalunya i a Espanya, lluitessin contra Franco; se'n diu moral de geometria variable voler derrocar un dictador aquí i ser còmplice d'altres dictadors allí, sigui dit amb tots els respectes pels comunistes morts, torturats i empresonats durant el franquisme. Els seus corresponents mataven torturaven i empresonaven a la Unió Soviètica, Hongria, Txecoslovàquia, Polònia i en molts d'altres països oprimits pels Francos de la falç i el martell.

amb els quiosquers, Torrades considera impossible que les parades puguin adaptar-se a la llei de protecció dels animals i avança que si finalment es tanquen "es poden cedir a turisme com a centres d'informació o fer-ne un altre ús públic".

En l'intent per evitar el tancament, Ripoll anunciarà en la propera reunió que el Col·legi de Veterinaris s'ha ofert per crear una comissió permanent d'inspecció que controli la salut i benestar dels exemplars a la venda. Assenyala que la pèrdua de les ocelleries representaria "un gran cop a la personalitat i excepcionalitat de Barcelona", ja que són "part de l'essència de la ciutat".

Una essència que ha fet caure l'Ajuntament en l'actual contradicció legal i moral i que imposa una reflexió sobre els signes d'identitat que volen els barcelonins.

Anna Lòpez

Amb la mà al cor (i recordant el meu oncle republicà assassinat pels nazis al camp d'extermini de Mauthausen), et dic Isabel-Clara que, amb el feixisme i el comunisme, som davant de la mateixa ferralla ideològica, antidemocràtica, antiliberal, que menysprea l'individu i el redueix a massa. Per salvar-lo en nom d'una raça o poble superior o per fer-ho en nom d'una classe social redemptora. Tot això ja està molt explicat i tu ets una dona intel·ligent. Norberto Bobbio ho ha establert clarament en parlar de la distinció entre dreta-esquerra, que és la llibertat i no cap falsa idea d'igualtat. Amb tot, Tzvetan Todorov ho ha resumit molt bé, si volem filar més prim: "El comunisme pretén ser una culminació de les idees propagades pel cristianisme, el nazisme menysprea aquesta tradició i es presenta com hereu del pensament pagà. El primer es considera una victòria dels antics esclaus, el segon dels amos".

Amb la mà al cor, Isabel-Clara, el pensament crític no té res a veure amb el comunisme. Només la imperfecció radical de la democràcia (que no promet l'home nou) ens permet progressar.